

Minister Nauki

BM-WRP.0234.1047.2024.SW
Warszawa, 31 lipca 2024 r.

Pan
Henryk Kiepusa
Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Edukacji Narodowej

Szanowny Panie Ministrze,

odpowiadając na pismo z 17 lipca 2024 r. znak DSKKZ-WKD.420.25.2024.DI, przekazujące do uzgodnień międzyresortowych **projekt rozporządzenia Ministra Edukacji zmieniającego rozporządzenie w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych**, uprzejmie informuję, że zgłaszam następujące uwagi.

Zgodnie z przepisem § 1 pkt 2 projektowanego rozporządzenia, wprowadzającym zmiany w § 21 rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 6 października 2023 r. *w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych* (Dz. U. poz. 2175) minimalna liczba godzin kształcenia na branżowym szkoleniu zawodowym dla studentów została określona w takim samym wymiarze jak dla uczniów i wynosi co najmniej 15 godzin. Należy zauważyć, że proponowana zmiana stanowi zmniejszenie minimalnej liczby godzin kształcenia na branżowym szkoleniu zawodowym dla studentów, w stosunku do obowiązującego wymiaru o połowę. Zgodnie z aktualnym brzmieniem § 21 rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 6 października 2023 r. *w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych* minimalna liczba godzin kształcenia na branżowym szkoleniu zawodowym wynosi:

- ✓ dla uczniów – co najmniej 15 godzin,
- ✓ dla osób innych niż uczniowie, w szczególności dla studentów, doktorantów, nauczycieli akademickich, pracowników oraz instruktorów praktycznej nauki zawodu – co najmniej 30 godzin.

Jednocześnie w przepisie przejściowym projektowanego rozporządzenia (§ 2) wskazano, że kształcenie ustawiczne na branżowych szkoleniach zawodowych dla studentów, na których minimalna liczba godzin kształcenia wynosi co najmniej 30 godzin, rozpoczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, prowadzi się w dotychczasowym wymiarze do zakończenia tych szkoleń.

Jako uzasadnienie proponowanej zmiany wskazano, że „programy nauczania realizowane w szkołach prowadzących kształcenie zawodowe i na uczelniach są tworzone we współpracy tych szkół i uczelni z przedsiębiorstwami (biznesem)”. Należy podkreślić, że powyższe ogólne założenie nie dotyczy wszystkich programów studiów. W szczególności nie uwzględnia uczelni akademickich prowadzących studia na profilu ogólnoakademickim, na którym ponad połowa punktów ECTS jest przypisana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową. W uzasadnieniu projektu i w OSR nie odniesiono się do tej kwestii. Nie wykazano także, jakiej grupy studentów (w tym studiów o profilu ogólnoakademickim) może dotyczyć proponowana zmiana, co powinno być kluczowe dla określenia skutków projektu. Z kolei uczelnie prowadzące studia o profilu praktycznym (na którym ponad połowa punktów ECTS jest przypisana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne) mają możliwość, a nie obowiązek, nawiązać współpracę z pracodawcą, organem nadającym uprawnienie do wykonywania zawodu, organem samorządu zawodowego lub organizacją

gospodarczą. Jednak podjęcie takiej współpracy i jej zakres należy każdorazowo do autonomicznej decyzji uczelni. Programy studiów są ustalane przez uczelnie w ramach autonomii programowej, a kształcenie w systemie szkolnictwa wyższego i nauki nie jest powiązane z kształceniem zawodowym w systemie oświaty. Należy mieć na uwadze, że uczelnie jako podmioty systemu szkolnictwa wyższego i nauki kształcą na studiach kadry na potrzeby różnych zawodów/funkcji/stanowisk oraz wykwalifikowanych specjalistów, jednakże wymaga podkreślenia, że kształcenie to nie jest „kształceniem branżowym” i – co do zasady – nie jest powiązane z konkretnym zawodem. Jedynie programy studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, które są wymienione w art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2023 r. poz. 742, ze zm.), tj.: lekarza, lekarza denty, farmaceuty, pielęgniarki, położnej, diagnosty laboratoryjnego, fizjoterapeuty, ratownika medycznego, lekarza weterynarii, architekta i nauczyciela muszą uwzględniać wymagania określone przepisami wydanymi na podstawie art. 68 ust. 3 tejże ustawy. Rozwiązania dotyczące uczestnictwa na branżowych szkoleniach zawodowych odnoszące się do studentów, a więc do osób, które zakończyły etap kształcenia formalnego w systemie oświaty, powinny być paralelne do rozwiązań dotyczących innych osób, które zakończyły ten etap edukacji i funkcjonują w systemie szkolnictwa wyższego i nauki, tj. doktorantów i nauczycieli akademickich.

Projektowaną regulację zakładającą ujęcie uczniów i studentów (a więc uczestników różnych form kształcenia, w różnych systemach, tj. systemu oświaty i systemu szkolnictwa wyższego i nauki) w jednej kategorii osób, dla której przewiduje się taką samą minimalną liczbę godzin kształcenia na branżowym szkoleniu zawodowym (tj. 15 godzin) skutkującą zmniejszeniem o połowę obecnie obowiązującego minimalnego wymiaru godzinowego dla studentów, należy uznać za rozwiązanie niekorzystne dla studentów w kontekście możliwości uzupełnienia/uaktualnienia wiedzy i umiejętności uzyskiwanych w toku kształcenia.

Mając powyższe na uwadze, zasadne wydaje się rozważenie pozostawienia studentów w grupie osób innych niż uczniowie, uwzględnionych w § 21 pkt 2 rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 6 października 2023 r. *w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych*, dla których przewiduje się minimalną liczbę godzin kształcenia na branżowym szkoleniu zawodowym w wymiarze co najmniej 30 godzin, wśród których w aktualnym stanie prawnym wymienieni są oprócz studentów również inni przedstawiciele systemu szkolnictwa wyższego i nauki, tj. doktoranci i nauczyciele akademicy.

Jednocześnie proponuje się uwzględnienie w uzasadnieniu faktu, że w uczelniach funkcjonują programy studiów a nie programy nauczania.

Z poważaniem

Z upoważnienia Ministra Nauki

Maria Mrówczyńska
Podsekretarz Stanu
/ – podpisano cyfrowo/